

Debreceni Ítéltábla

Fkf.I.581/2021/6.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. január 12. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt fk. Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2021. szeptember 13. napján kihirdetett 6.Fk.47/2019/122. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett fk. Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában fk. Terhelt1 I. r., fk. Terhelt2 II. r., fk. Terhelt3 III. r. és fk. Terhelt4 IV. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett testi sértés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat] és ezért a jogorvoslattal érintett I. r. vádlottat 2 év szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fiatalkorúak börtönében határozta meg. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a legkorábbi időpontjáról és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen Fk. Terhelt1 I. r. vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést kizárólag a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

[3] A II. r., III. r. és IV. r. vádlottak, továbbá a védőik tudomásul vették a törvényszék döntését, miként az ügyészség is valamennyi vádlott vonatkozásában. Így az elsőfokú határozat fk. Terhelt2 II. r., fk. Terhelt3 III. r., valamint fk. Terhelt4 IV. r. vádlottakra nézve 2021. szeptember 13. napján jogerőre emelkedett, ezért rájuk a felülbírálat nem terjed ki, figyelemmel [a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (9) bekezdésére.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.324/2021/2. számú átiratában az I. r. vádlott és védőjének fellebbezését nem tartotta megalapozottnak, és a büntetőügy tanácsülésen történő elbírálása mellett a törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt a jogorvoslattal érintett Fk. Terhelt I. r. vádlott esetében.

[5] Az ítéltábla a védelmi perorvoslatokat a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen bírálta el. A tanácsüléses elbírálásnak az átvezető törvényi rendelkezésektől függetlenül maradéktalanul fennálltak a büntető eljárásjogi törvényi előfeltételei.

[6] Az I. r. vádlott és védőjének fellebbezése alaptalan.

[7] Tekintettel arra, hogy a jogorvoslatot kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül az érintett I. r. vádlott vonatkozásában [Be. 590. § (9) bekezdés].

[8] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai ugyanakkor a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pont]. Értelemszerűen a szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból döntött a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének a megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése, konkrétan a (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be. A mértékes fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[10] A tényálláshoz kötöttség e speciális formája kapcsán az ítéltábla megjegyzi, hogy a büntetőjogilag jelentős tények még hiba esetén sem módosíthatók, ugyanakkor a nyilvánvaló leírási hibák korrekciójára van lehetőség, hiszen nem lehet cél, hogy a valóságtól teljesen eltérő tényeket foglaljanak olyan fontos közokiratba mint az ítélet. Jelen esetben azonban erre nem volt szükség. Másfelől a tényálláshoz kötöttség nem akadályozza, hogy a bíróság a vádlott előéleti adataira, személyi körülményekre vonatkozó, bizonyítást nem, csak megállapítást igénylő tényeket [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont] helyesbítse, ha szükséges, mert ezen tények nem képezik a történeti tényállás [Be. 561. § (3) bekezdés c) pont] részét,

melyekre nézve a jogalkotó a kötöttséget megteremtette. Ezek elvi kérdések, kiemelésük indokolt, függetlenül attól, hogy jelen esetben nem volt indok a módosításra.

[11] Az ítéltábla a felülvizsgálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást perrendszerűen és körültekintően folytatta le, nem vétett abszolút, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási hibát. Fk. Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségének megállapítása törvényes és helyes a terhére megállapított bűncselekmény jogi minősítése is. Nem merült fel olyan körülmény, mely e vádlott felmentését vagy az eljárás megszüntetését indokolná, büntethetőségi akadály ugyanis nem áll fenn.

[12] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen feltárta, ugyanakkor nem értékelhető enyhítő körülményként az I. r. vádlott javára a disszociális személyiségzavara, hiszen az a beszámítási képességére kihatással nem volt és a bűncselekmény elkövetését nem segítette elő és nem könnyítette meg, miként ezt az igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény tartalmazza. Ilyen esetben az átlagtól eltérő személyiség nem enyhít, sőt fokozza az elkövető társadalomra veszélyességét.

[13] A kiszabott büntetés az érintett fiatalkorú vádlottal szemben megfelelően szolgálja a büntetési célokat és összhangban áll a büntetés-kiszabási elvekkkel, az tettarányos és messzemenően figyelembe veszi a fiatalkor specialitását.

[14] A büntetés nem eltúlzott, ezért az enyhítésére az ítéltábla nem látott törvényes lehetőséget, így a védelmi jogorvoslatok eredményre nem vezethettek.

[15] A törvényszék határozatának egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a másodfokú bíróság a kifejtettekre is figyelemmel az ítéletet a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. r. vádlottra nézve a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybehagyta.

Debrecen, 2022. január 12.

Dr. Háger Tamás s.k. a fiatalkorúak tanácsának elnöke, Dr. Diószegi Attila s.k. előadó bíró, a fiatalkorúak bíróját, Dr. Bakó József s.k. a fiatalkorúak bíróját

Záradék: A Miskolci Törvényszék 6.Fk.47/2019/122. számú ítélete fk. Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében a Debreceni Ítéltábla Fkf.I.581/2021/6. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. január 12.

Dr. Háger Tamás s.k.
a fiatalok tanácsának elnöke